

promjenu duha najprije pojedinca za zatim cjeline. Autorovi izvodi na str. 215. nisu dobro formulovani (o političkoj formi fašizma i komunizma) i ako su u stvari ispravni. Izvodi na str. 216. su, istina, teška optužba suvremenog kršćanstva (što ima da znači »izopačena Marxova istina«, »sirotinjska istina«?) ali ih nije moguće obeskrjepiti.

Kraj dobre osnovne misli što je razvija Daniel Rops u svome članku »Sol zemlje...« ima pojedinačnih izvoda koje bi trebalo ponešto ublažiti. Ispravno je da »kršćanin nije jednak kršćanstvu«, ali nije ispravno da je »u tome njegova osuda«. Nije ispravno reći bez ograde, da »će komunista protiv nas imati u v i j e k pravo«. Plemeniti zanos za ostvarenjem istine u svetoj borbi za njezinom pobjedom zanio je pisca. I kod njega se susrećem na str. 232 s netačnom interpretacijom Pavlovog citata »tko ne radi neka i ne jede...«. Autorovi prigovori »neprosvijedenoj ljubavi kršćana« (str. 237) ne mogu se također usvojiti. Zašto bi milosrdni kršćanin zapravo morao znati u čemu stoji »problem bijede«? A osim toga: može li se ustvrditi da on danas »barem mutno« toga ne zna, kako autor to mutno poimanje problema ističe u pohvalu proleteru? Neznanje je veliko kod kršćana, to smo priznali i ponovno ističemo; ali teoretsko neznanje u toj stvari ne umanjuje vrijednost karitativne realnosti u moralnom pogledu, pogotovo u odnosu prema bližnjemu.

Izdavači ove knjige zadužili su hrvatsku inteligenciju bez razlike orijentacije u velike. U najtežem problemu sadašnjice ima svaki Hrvat jedan stručni i naučni putokaz k izlazu iz zavodljivih teorema, naoko nerješivih pitanja. Čisto i bistro, s jakom i jasnom logikom, bez izmicanja poteškoći, s ljubavlju k istini i pobjedi pravde, iznesene su na ovim stranicama smjernice koje vode k oslobođenju duha. Hiljade duša stradavaju zbog nepoznavanja ovih stvari i zbog nemogućnosti da se oslone na sigurnu ruku. Evo im knjige — prijatelja kojega moraju zavoliti. Ukoliko možda nije, valjalo bi da izdavači nađu načina kako da ovaj biser duševne hrane dođe do svakoga našega inteligenta.

A. Ž.

Periodica de re morali, canonica, liturgica fundata ab Arturo Vermeersch S. J. edita a professoribus Pontificiae Universitatis Gregorianae. tom XXVI (1937), Roma, Piazza della Pilotta 4, Lit. 25.—

Od godine 1937. izlaze Periodica stalno u Rimu, gdje je sada ne samo redakcija nego i administracija časopisa. Glavni je urednik dr. Jos. Creighton, a suradnici u glavnom profesori papinske univerze Gregorijane. Među raspravama što su u tom godištu izašle ističu se osobito: od J. Schweigla »Utrum extraliturgica devotio erga SS. Cor Jesu inter orientales neoconversos sit fovenda?« i »Revisio librorum liturgicorum byzantino-slavicorum«; zatim od U. Lopezza: »Thesis probabilismi ex S. Thoma demonstrata« i komentar k rješenju S. Penitencijarije u pitanju reconciliationis sacerdotis qui matrimonium attentare praesumpsit. Kao suvremeno važnu spominjem radnju J. Arango-Urbe: De catholicorum civium officiis secundum doctrinam Leonis XIII, te stručne izvode P. Beijersbergena (De transitu religiosi de una classe ad alteram eiusdem religiosi instituti) i J. Pawelsa (De patrono principali loci). Osim radnja bogat je ovaj svezak veoma dobrim opaskama, što su od

pojedinih autora štampane kao komentari k pojedinim enciklikama pape Pija XI.: *Vigilanti cura* (E. Coffey), *Divini Redemptoris* (U Lopez), *Firmissimam constantiam* (S. Tromp), *Mit brennender Sorge* (S. Tromp).

Kad se uzme u obzir da su i sva rješenja pojedinih rimskih kongregacija popraćena potrebnim opaskama i pojašnjenjima, da se i literatura što zasijeca u ova područja kojima se bave *Periodica* redovno navodi skoro u svakomu broju, valja odati priznanje redakciji koja uspijeva u nastojanju, da je ovaj časopis postao neophodno potrebnim savjetnikom i pomoćnikom u stručnom radu na polju morala, kanonskog prava i liturgike.

A. Ž.

Sergije V. Štejn: *Od profesorske stolice do samostanske ćelije.* Religiozni put Vladimira I. Pečerinina. Zagreb 1938, 8°, str. 45. Izdala dominikanska naklada »Istina«.

Literarni rad profesora Sergija V. Štejnina zaslužuje s naše strane naročitu pažnju. On zamjernom marljivošću iznosi pred nas iz bliže i daljnje ruske povijesti cio niz karakterističnih profila, koji u svojstvu konvertita govore za k a t o l i č k u istinu više nego omašni napisani apologetski svesci. Mnogima će hrvatskim katolicima biti baš povodom radova prof. Štejnina draža uspomena na velikog Strossmayerovoga prijatelja Vl. Solovjeva, zatim na kneza Aleksandra Volonskoga, o. Zjerčaninova, o. Nikolaja Tolstoja, Ivana Dejbnera, M. Žerebcova, J. Susaleva i dr. čiji je život i vjersko djelo prikazao većim dijelom u dominikanskoj reviji »Duhovni život«, a dijelom i u isusovačkoj reviji »Život«.

I naprijed spomenuta radnja u veoma lijepom i skladnom prikazu iznosi život i rad za katoličku Crkvu Vladimira I. Pečerinina, gorljivog iskatelja istine i širitelja Božjega kraljevstva na zemlji. Nadasve je pažnje vrijedan njegov stav prema materijalističkoj kulturi (str. 32. i sl.) što se u njegovo vrijeme stala razmahivati, a u naše dane, nažalost, žanje baš u Pečerinovoj domovini plodove svoga destruktivnoga rada.

Od ostalih radova autorovih valja spomenuti: Sv. Franjo Asiški i Rusija (Nova revija, 1936), Katolicizam u ruskoj knjizi (Život, 1936), Ideolozi ruskog pravoslavlja (Život, 1937), Dostojevski i katolicizam (Život, 1938), Sv. Toma Akvinski i Rusija, Dominikanci u Dusuji (Kalendar Gospine krunice, 1938 i 1939). Sve su pisane lakim, jasnim i privlačivim stilom s primjesom ličnog autorovog rezonovanja, osnovanog na iskustvu i na poznavanju literature.

S obzirom na sredinu u kojoj se pisac nalazi, imaju njegovi radovi posebnu vrijednost. Valjalo bi ih samo učiniti pristupačnima i onima, koji bi iz njih mogli i trebali mnogo naučiti.

A. Ž.

Dr. Juraj Ščetinec: *Korporativizam i demokracija*, 8°, str. 112, din. 20.—. Ovom knjigom završava autor niz svojih studija o korporativizmu i o ostvarenoj korporativnoj organizaciji u različitim državama. U dosadašnjim je svojim publikacijama: »Socijalna organizacija fašizma«, »Korporativno uređenje države s obzirom na novi austrijski ustav« i »Nacionalni socijalizam«, kritički prikazao korporativne sisteme u državama autori-